

**Cuvânt de încurajare pentru
preacinstitul cititor din partea lui
Pierre Gringoire, deșteptatul
preaumil poet și principe-n zdrențe
al străzilor Parisului**

Să nu existe, pentru tine, prealuminat cititor al veacurilor
ce vor să vină, nici cel mai mic dubiu asupra faptului că
Providența mi-a zâmbit cu mult mai multă îndurare decât
ar fi meritat, în ochii unora, un coate-goale și un zăpăcit
ca mine. Și cred că pot spune cu toată sinceritatea descoperită
recent, că totul a pornit, așa cum se întâmplă adeseori
cu literații ca mine, de la o carte. O carte găsită, dintre toate
locurile posibile în care s-ar găsi așa ceva, aproape de groapa
de gunoi și oseminte de la Montfaucon, la ceva vreme
după ce toată viața mi-a fost dată peste cap.

Cartea aceasta, preacinstite și luminatule cititor, aparține,
cu fiecare punct, virgulă, semn de întrebare și de exclamare,
strop de sudoare, sânge și lacrimă, unui suflet captiv, dar
captivant de liber. Un suflet pe care eu unul, având în ve-
dere sinceritatea sus-numită pe care mi-am regăsit-o dato-
rită lui, dau mărturie scrisă că l-am judecat, adesea, prin
prisma propriei frici și neînțelegeri, hrănite de cele ale

așa-numiților buni credincioși ai Parisului din cel de-al XV-lea veac.

Cartea aceasta, preabunule cititor, n-ar fi trebuit să fie scrisă, potrivit vremurilor pe care le oglindește. În ea vei găsi însemnările unui OM încercat așa cum puțini oameni ai vremurilor sale au fost încercați, dacă o deschizi în aceeași măsură în care te roagă fiecare înseamnă, cât de mărunț ar fi, să-ți deschizi ochii inimii și să privești în adâncul ființei tale.

Iubirea... credeam, dragule și onoratule cititor, că o cunosc cu toate misterele, nebuniile și încurcăturile ei. Credeam, în beția de pseudodeșteptăciune ce-i amețește adesea pe cei din tagma mea, că-i pot cânta ode îndulcite și înflorite până la refuz. Ani întregi, n-am știut cine sunt și ce vreau de la viața mea, cu atât mai puțin ce vrea ea de la mine. Multe și-ncurcate am trăit, și n-am știut ce să fac cu ele. Până când a apărut el. El, sufletul care a scris cele pe care, odată ce vei deschide această carte și le vei face loc lângă inima ta, pot să bag mâna în foc că te vor face să nu mai fii același om. Pentru că de când am găsit cartea asta, nici eu nu mai sunt.

Vei vedea aici miezul umbrelor unei lumi crude, absurde și violente cu cei precum autorul a ceea ce urmează să citești. O lume în care e păcat să te naști altfel decât restul lumii.

Într-o nouă izbucnire de sinceritate, vin și-ți spun, dragule cititor sau dragă cititoare – căci uite, de nerușinat ce sunt, am uitat că această preazguduitoare scriere ar putea ajunge și în mâinile vreunei femei – că multă vreme după

ce am pierdut-o pe cea pe care țigani mi-au dat-o de soață, am vrut să-mi pun ștreangul de gât. Pentru că n-am iubit-o, poate, destul încât să fac tot ce puteam să rămână în viață. Însă citind ce-a îndurat cutremurător de sincerul protagonist al acestei povești, când m-am uitat în oglindă ultima oară de la terminarea cărții, după ce mi-au venit aceste gânduri, mi-a venit să mă scuip între ochi!

Acum mă voi adresa ție, tinere și preaiubitorule prieten, care-ai pus aici tot sufletul tău în imensitatea lui, care face Raiul să se aprindă în cânt de glorie și Iadul să tremure de groază. Îți mulțumesc că mi-ai dat peste cap tot ceea ce credeam că știu despre bine și rău, despre urât și frumos, despre dragoste și ură, despre prizonierat și libertate. Nimeni nu m-a învățat mai limpede să aud, deși tu nu auzai. Nimeni nu m-a îmbărbătat să țin spinarea mai dreaptă, deși tu erai gârbov din naștere. Și nimeni nu m-a arătat vreodată mai aproape de cum eram cu adevărat la acea vreme decât ai făcut-o tu. Tu, Quasimodo! Tu, Cicoșatul de la Notre-Dame! Jurând pe amintirea ta, mereu frumoasă, caldă și vie, să-mi trăiesc viața, de acum înainte, cu toate ale ei, așa cum mi-a fost dăruită, isprăvesc astăzi, 6 ianuarie 1483, umilul meu cuvânt de încurajare!

Cuprins

Cuvânt de încurajare pentru preacinstitul cititor din partea lui Pierre Gringoire, deșteptatul preaumil poet și principe-n zdrențe al străzilor parisului	5
Prolog	9
Capitolul 1. Pierdut, aflat, nenorocit	13
Capitolul 2. Împărțășania	17
Capitolul 3. Țigani	19
Capitolul 4. Năluca binelui	22
Capitolul 5. Surd	25
Capitolul 6. Nedreptate-n piață	30
Capitolul 7. Soarele	37
Capitolul 8. Cine ți-e prieten	42
Capitolul 9. Preot sau vrăjitor?	47
Capitolul 10. Despre femei	54
Capitolul 11. Unde locuiește Dumnezeu?	58
Capitolul 12. Despre diavol	66
Capitolul 13. Clopin și Esmeralda	70
Capitolul 14. Exorcizarea	83
Capitolul 15. Festivalul și spânzurătoarea	88
Capitolul 16. Conversație cu Mântuitorul	103

Capitolul 17. Blestemul lui Frollo și vizita demonului	118
Capitolul 18. Despre războiul lui Frollo cu Gutenberg	126
Capitolul 19. În care Esmeralda cere azil, iar eu aflu cine m-a creat	134
Capitolul 20. Ruga Esmeraldei	148
Capitolul 21. Un ciudat șir de confesiuni și-o poartă închisă	159
Capitolul 22. Umbre și amintiri	168
Capitolul 23. În care Mântuitorul îmi deschide mintea și inima cu privire la cei diferiți	177
Capitolul 24. În care Fecioara mi se arată	193
Capitolul 25. Un An Nou întunecat	202
Capitolul 26. Slujba din prima zi a lui 1482 și vizita lui Gabriel	215
Capitolul 27. Despre aparent încurcatele căi ale Domnului	237
Capitolul 28. Și nebunii au Papa lor	242
Capitolul 29. Un cântec, un blestem și o taină	259
Capitolul 30. O predică stricată și-o răpire nereușită	273
Capitolul 31. Temeri, taine și țigani	285
Capitolul 32. Un strop de har și-o lacrimă de preaplin	298
Capitolul 33. Ce-am învățat din singurătate	315
Capitolul 34. Crudul inchizitor	319
Capitolul 35. Mântuitorul mă mângâie	329
Capitolul 36. Obsesia arhidiaconului	341
Capitolul 37. Dansuri aprinse, planuri sinistre și hoși neîndemânatici	352

Capitolul 38. Despre sufletele schilodite	366
Capitolul 39. Legiune și încercarea de crimă	370
Capitolul 40. Venerabilul Jacques Charmolue	377
Capitolul 41. O privire spre cum judecă strâmb <i>dreptii</i>	383
Capitolul 42. Azil! Azil! Azil!	398
Capitolul 42. Despre picăturile de har	402
Capitolul 43. Casa mea e și a ei	405
Capitolul 44. Chinurile și furia lui Frollo	410
Capitolul 45. Soarele orb	414
Capitolul 46. Vizita fratelui Vasile	419
Capitolul 47. Gringoire, capul răskoalei	422
Capitolul 48. Problema azilului	425
Capitolul 49. Despre putere	429
Capitolul 50. Răscoala zdrobită	432
Capitolul 50. Esmeralda mi-e smulșă	440
Capitolul 51. Rușinea lui Phoebus	446
Capitolul 52. Bezna ființei omenești	451
Epilogul Dintâi. Iar dragostea-i mai tare și ca moartea	458
Cel din urmă epilog.....	461
Eternități în oglindă	461
Fundul iadului – Eternitate	467
Centrul Parisului, 1482	471
Miezul Raiului, eternitate	472
Nota autorului	478